

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Clara Raphael

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 25.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403940284368/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

jeg kanske kan opruntre og more hende. Desuden er hun saa smuk, og Skjønhed gjør altid et usigelig hjemligt Indtryk paa mig.

Camilla, som troligt beretter mig alt hvad Folk sige om mig, har i denne Tid meget travlt med at jeg bliver funden affecteert. Naar jeg spørger, om hun er af samme Mening, svarer hun: »Ja, Du er slet ikke som andre Mennesker. Du var fuldkommen, hvis Du stod eet Trin nærmere ved Jorden.« Har Du hørt saa galt? Nutildags gaaer Veien til Fuldkommenhed nedad! Jeg er ikke som andre Mennesker, siger hun. Det er sandt! Jeg kan ikke snakke, Timer igjennem, om Ingenting, eller, hvad værre er, om Andres Svagheder, Veiret o.s.v. Jeg kunde vist venne mig dertil, men var det Umagen værdt? Der er intet, der saaledes nedsætter Folk i mine Tanker, som denne saakaldte Conversation. Paa en Tid da saa store Interesser, saa vigtige Begivenheder maatte vække Sjælens alvorligste Spænding, leve og aande de dog i denne Smaalighedsatmosphære. Nei, før jeg skulde lægge mig efter at gjøre det med, sidder jeg stiv som en Pind, uden at lukke Munden op, om jeg saa tigange bliver funden affecteert. Hvad er Affectation? Hvad der er paataget, vil Svaret være, og det er sandt. Nu, saa var det jo affecteert om jeg, der er aparte, paatog et almindeligt Væsen, for at behage.

Dette Brev er næsten saa langt som Gudstjenesten i en Landsbykirke, saa det er paa Tiden at gjøre en Ende derpaa, især hvis Du længes ligesaa meget efter, at jeg skal skrive »Din Clara,« som jeg om Søndagen længes efter at Degnen skal læse fra Kirke. Skriv nu endelig, om mine Betragtninger kjede Dig! Isaaftald maa jeg lægge mig en Dagbog til. Men vær oprigtig! Du veed, jeg tager intet ildt op, undtagen naar man gjør Complimenter med mig. Hils Kjøbenhavn! Hvor det traf uheldigt, at Du var borte da jeg reiste. Ja hils hele det guddommelige, livsalige Sjælland, og vær selv kjærligst hilset fra

Clara Raphael